

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: V. L., zast. Mgr. Alenou Holubkovou, advokátkou se sídlem Revoluční 762/13, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2019, čj. OAM-431/ZA-ZA11-LE26-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2020, čj. 4 Az 13/2019-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 20. 5. 2018 žalobce, státní příslušník Ukrajiny, požádal o mezinárodní ochranu. Ještě před podáním této žádosti vydala Policie ČR žalobci výjezdní příkaz platný od dne 23. 4. 2018 do 1. 6. 2018. V ČR totiž žalobce pobýval bez platného víza. Před podáním žádosti o mezinárodní ochranu v rámci řízení o správním vyhoštění vypověděl, že z ČR nevycestoval, protože je na Ukrajině válka. K dotazu policisty pak potvrdil, že kromě války mu na Ukrajině nehrozí žádné nebezpečí. Vrátil by se k rodině (protokol ze dne 23. 4. 2018).

[2] V žádosti a během navazujícího pohovoru žalobce mj. uvedl, že pochází ze Z., je zdravý, rozvedený, vyznává pravoslaví. V ČR byl dosud asi sedmkrát, poprvé v roce 2016, zpočátku jako turista, pak na návštěvě. Na Ukrajině podniká, ale obchod předal sestře, která mu nyní posílá peníze. V letech 2013 až 2016 pracoval pro spolek Slovánská garda jako ochranka na mítincích. Dostal obušek a slzný plyn, s nimi chránil účastníky Antimajdanu. V roce 2016 lidi, s nimiž pracoval jako ochranka, začala sledovat Služba bezpečnosti Ukrajiny (SBU). V dubnu 2017 ho prý pozvali na SBU. Nazvali ho ruským separatistou, začali ho vyslýchat mj. ohledně V. R., lídra spolku Slovánská garda, který utekl do Ruska a vystupuje tam i v televizi. Nejvíce je zajímal seznam členů spolku. Byl tam asi 3 hodiny; násilí proti němu nepoužili. Podepsal doklad o tom, že nevycestuje. V květnu 2017 si ho pozvali na prokuraturu. Prokuratura proti němu údajně zahájila trestní řízení „za separatizmus a proruské názory“. Žalobce si je jist, že jej chtějí „dostat“, že na něj vytvoří kompromitující materiály. Tehdy pochopil, že jeho život je v ohrožení. Nevěří na objektivitu vyšetřování ani soudů. Na hranicích při odjezdu z Ukrajiny neměl žádné problémy. O mezinárodní ochranu nepožádal hned po příjezdu, neboť o této možnosti nevěděl.

[3] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Konstatoval, že žalobcem uplatněné skutečnosti nespádají pod zákonem vymezené důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Městský soud názoru žalovaného přisvědčil a napadeným rozsudkem žalobu zamítl.

[4] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu včas podanou kasační stížností. Namítá, že žalovaný a soud řádně nezjistili skutkový stav věci, což dílem dále konkretizuje.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel tvrdí, že jeho kasační stížnost by měla být přijatelná (§ 104a s. ř. s.). To však nijak nekonkretizuje a zůstává jen u obecných frází o „pochybení při výkladu práva“ (není jasné jakého), nerespektování judikatury NSS (není jasno jaké judikatury a v čem nebyla městským soudem respektována apod.).

[8] NSS předesílá, že stěžovatel podal jen velmi jednoduchou žalobu, která se zčásti mýjela s rozhodovacími důvody žalovaného. Vedle slabé žaloby a jen o málo kvalitnější kasační stížnosti stojí precizně zpracované rozhodnutí žalovaného. Žalovaný si obstaral o zemi původu dostatek aktuálních podkladů, aby o skutkovém stavu v této konkrétní věci neměl důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Shromážděné podklady věrně (a mnohdy v souladu s tvrzením stěžovatele) popisovaly nepříznivou situaci v regionech na východě Ukrajiny, ale také otázku separatizmu.

[9] Žalovaný neměl povinnost skutkové okolnosti tohoto případu podrobněji prokazovat. Zejména ne za situace, kdy vyslovil, že z řady informací, které uvedl sám stěžovatel, vyplývá, že některá jeho tvrzení jsou rozporná a proto nevěrohodná. Například při výslechu dne 23. 4. 2018 stěžovatel vůbec nezmínil, že by měl potíže se státními orgány. Tehdy se bál jen války, avšak jen o měsíc později žalovanému přdestřel poutavý příběh o tom, jak jej pronásleduje SBU a prokuratura (podrobně s. 7 a s. 13 rozhodnutí žalovaného). Pokud by byl stěžovatel skutečně obviněn ze závažných trestných činů (separatismus a porušování územní celistvosti), je s podivem, že jej ukrajinské orgány nechaly bez jediného problému opustit zemi (s. 15 rozhodnutí). Žalovaný také trefně poukázal na rozsudek ze dne 15. 10. 2015, čj. 9 Azs 196/2015-25, bod 19, dle něhož jsou irelevantní obecná tvrzení o zkorumpovanosti a neobjektivitě trestního stíhání na Ukrajině. To platí tím více, že podle posledních zpráv Ukrajina provedla řadu ambiciózních změn v oblasti justice a zpřísnila protikorupční pravidla (s. 9 rozhodnutí).

[10] NSS opakuje, že cizinec se nesmí pokoušet o legalizaci svého pobytu prostřednictvím institutů azylového práva (viz např. rozsudek ze dne 30. 6. 2004, čj. 7 Azs 138/2004-44, č. 397/2004 Sb. NSS, a další). I z toho, že stěžovatel s žádostí o

mezinárodní ochranu otálel až do momentu zahájení řízení o správním vyhoštění, plyne zjevná účelovost žádosti.

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu